

Előfizetési árak:
 Évesre . . . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ „
 Negyedévre . . . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Uová az előfizetések és a lap átvételére vonatkozó fölszólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői Iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adtnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek től

A megyei tisztviselők helyzete.

Pécs, 1895. szeptember 23.

A Tisza-alkotta „szabadelvű párt” uralma alatt az államélet minden nyilvánulásában a közszellem hanyatlását érezzük; nem hiába a hatalom birtokáért való megalkuvás, rut elvfeledés hozták létre ezt a bűnben született pártot, de eredendő büne métegyként is hatott a közérköcsökre.

Az országos és helyi közügyekért való önzetlen érdeklődés helyet adott a hitvány streberségnek, mely a hatósági befolyást s a politikai jogositványokat csupán az egyéni boldogulás eszközeinek tekinti; a magasztos politikai ideálokért való lelkesülés, mint a bolondok házába való hóbort, nevétségessé lett teve mindenütt; szabadság, egyenlőség, testvériség — mint érdekes történelmi eszmék — a muzeumba kerültek, de okos ember legfőleg ajkán hordozza őket, tényleg pedig hizeleg a hatalomnak, önként áldozza fel szabadságát a felsőbbek kényének, hogy maga polgártársai fölébe kerülhessen, vagyonban, rangban gyarapodhassék, s lenézhessen, lenyugózhessen kevésbé okos „testvér”-eit.

A közérköcsöknek ez a korrumpált volta vetette felszínre a közigazgatás államosságának eszméjét, mely a polgárok politikai jogainak megnyirbalásával a központi kormány hatalmát van hivatva gyarapítani, hogy a streberség megjutalmazására s az egyéni függetlenség elnyomására még több eszközzel rendelkezessék.

A megmetelyezett „panem et circenses”-féle közfelfogás a törvényhatóságok tisztviselőit is az államosság híveinek táborába kergette. Kiveszette a megyei tisztviselőben az a nemes büszkeség, mely még pár év előtt megyénk egyik oszlopos tisztviselőjét arra készítette, hogy az önkészített siriratban is hirdesse, miként ő a vármegye „választott” főjegyzője volt. Ma már tisztviselőink nem büszkének arra, hogy ők választottak, kormányi kinevezésre áhitoznak, mert csak így vélnek maguknak biztos és kényelmes existenciát alapíthatni, no meg sokan szabadon zsarnokoskodhatni a publikum felett.

Hát az kétségtelen, hogy a mióta az államosság a levegőben kísért, a törvényhatósági tisztviselők helyzete az elviselhetlenségig bizonytalan lett, a választás és kinevezés közt ugy lebegnek, mint Mohamed koporsója a levegőben; helyzetük javítása érdekében nem történik semmi, a fizetés és nyugdíj kérdések rendezése az államosságra való utalással lesz elodázva évről-évre.

Ez készítette a vármegyék tisztviselői karát, hogy helyzetük javítása érdekében tömörüljenek s egyesült erővel iparkodjanak keresztülvinni azt, a mit szétforgácsoltan nem voltak képesek elérni: negyvenkét vármegye tisztikarának képviselői tanácskoznak most a fővárosban s több más vármegye tisztikarai levélileg és táviratban tudatták velük csatlakozásukat a mozgalomhoz.

A tanácskozás három irányban folyik s a tisztviselők helyzetének javítása érdekében megszüntetendők tartják az alkalmaztatás tartamának bizonytalanságát, javítandónak és rendezendónak a fizetést, végül szabályozandónak a nyugdíjviszonyokat.

A mi az első kérdést illeti, az az államosság eszméjének felvetése előtt sérelem gyanánt felpanaszolja soha sem lett, s a legújabb gyakorlat sem szolgált rá, hogy az a tisztviselők sérelméül szolgáljon. A törvényhatósági tisztújítások újabb történetében, a mióta a közigazgatási tisztviselőség kenyéradó eletpályává lett, a legkritikább köze tartozott, hogy valamely tisztviselő újra meg ne választott volna, s ha fordultak elő is ily esetek, akkor bizonyára ennek oka inkább a mellőzött tisztviselő hibájában, mint a választók szérszélyében rejlett.

A tisztújítási gyakorlat tehát nem indokolja azt, hogy az alkalmaztatás tartamának bizonytalan voltát a tisztviselők sérelem gyanánt hangoztatják, mert a gyakorlat bizonyítja, hogy csak a tisztviselőtől függ kifogástalan hivataloskodás által alkalmaztatását állandósítani. Nézzünk csak körül Baranyában, vannak itt is tisztviselők, kik minden tekintetben oly kifogástalanok, hogy nincs a választó testületben bealható oly változás, a mely állásukat bármily választásnál is veszélyeztetni képes lenne.

A javadalmozás rendezésének kérdése már oly elengedhetlen kötelesség, a minek teljesítését az államosság ürügye alatt a végtelenségig elodázni annál kevésbé szabad, mert ez az államossággal semmiféle szervi összefüggésben nincsen. A vármegyék tisztviselői most is az államkincstárból kapják fizetésüket, mint kapnák államosság esetén; a választott tisztviselők ugyanazt a feladatot teljesítik, a melyet kinevezés esetén lenne hivatásuk teljesíteni: nincs tehát elfogadható oka annak, hogy fizetésük feljavítása és rendezése az államosságtól tetessék függővé.

Nem is történik ez más okból, mint hogy a tisztviselőket ezzel is az államosság prozelitaivá tegyék, kik az állami kinevezést existenciájuk biztos révpartjának tekintik, a hol az állam atyai gondoskodása van számukra kilátásba helyezve. Hogy aztán oda érkezve, nem fognak-e reményekben csalatkozni, az zilált pénzügyi viszonyaink közt legalább is kétséges; mert ha az állam pénzügyileg elég erős arra, hogy a tisztviselők javadalmozását, a melynek mostani mértékét maga is elégtelennek kénytelen elismerni, felemelje, akkor nincs joga azt megtagadni most sem ama semmitmondó ürügy alatt, hogy a közigazgatási tisztviselők választás utján nyerik mandátumukat; ha pedig az államháztartásnak oly féltékenyen őrzött latszólagos egyensulya nem engedi a fizetések javítását, akkor ez a kinevezett tisztviselőkkel szemben sem fog megtörténni.

A mi végül a nyugdíjkérdést illeti, az államnak ez elől sincs joga kitérni, mert annak semmi elfogadható indoka nincs, hogy a törvényhatósági tisztviselőt, ki tényleges szolgálata alatt az állampénztárból kapja díjazását, a nyugdíjigényből kizárja az állam.

A választott törvényhatósági tisztviselő saját hatósági területén csak úgy szolgálja a közérdeket, mint az állami igazgatás egyéb ágaiban ugyanott működő állami tisztviselő; nincs tehát joga megtagadni az egyiktől azt, mit a másiknak megad, mert az állam és törvényhatóság nem ellentétes, de még csak nem is különálló fogalmak; egyik integrans alkotó része a másiknak, a ki tehát a törvényhatóságot szolgálja, az szolgálja ezzel az

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Egy férj vallomása.

Ennek a történetnek a címe lehetne: „A feleségem — és még valami.”

Igen: valami és nem valaki. Önök hölgyeim, persze szívesebben olvasnák az utóbbit, mert hát így érdekesebbnek ígérkezik; de bocsánat! semmi kedvem önök előtt Othelová feketedni. Mert a milyen sötét ez a derék szerezsen, olyan világos, hogy én ama bizonyos valaki mellett másképp nem is szerepelhetnék, mint Othello.

Tehát csak valami.

Azonban — valami fölül se tessék valami rendkívüli regényeset, mondjuk pikánsat gondolni.

A valami — egy fog; az én tulajdon fogam.

A felesége meg a foga? az érdik kegyedek ajk biggyeszte. Miképp lehet ilyen két egészen különböző fogalmat egy kalap alá venni?

Nos, méltóztassanak végighallgatni. Foglalom csak annyit, hogy feleség és fog talán még sem oly igen különbözök, de sőt egyben másban némileg hasonlók is. Mindegyikkel csak akkor brillirozunk örömet, ha tündöklő, ha fehér, szóval ha szép; mind egyik nem egyszer okoz égető fájdalmakat nekünk és hányszor megtörténik, hogy feleség is, fog is, bár igaznak látszik . . . de hamis.

Az én feleségemre hal' Isten ez utóbbiak nem vonatkoznak; ami pedig a fogamat illeti, ha úgy tetszik — elkezdtem az elején.

Mezőkút az egyetlek és körök városa. Az utcán sürtén hangoznak az ilyen köszöntések: „Alá-szolgálja elnök ur! jó napot tükár ur, üdvözlöm aie-elnök ur, szervusz pénztáros! stb. mert ott minden második ember — valami. Nagyon természetes tehát, hogy mikor Huszár Miska, a fess fogorvos új donatuj kütűnő fogóval és avult rozsz élceivel a fővárosból haza telepedett, elsőben is új egyetletet alakított. Ez volt „az ivók és vívők köre”. A tagok részint ittak, részint ismét ittak, a vivást, hát biz a vivást csak úgy emlegették maguk között, de nem kultiválták. Azon címen, hogy egy kicsit tudok a kardforgatáshoz, engem is közéjük cipeltek; pedig akkortájt én már igen szolid firma voltam és példás remeteségben teltek napjaim: mert már ugy félig meddig jegyben jártunk Juliskával. Juliskával, akiért az egész aranyifjuság rajongott, s akiért nekem, a kiválasztottnak sok, sok irigység támadt Mezőkúton.

Engem tartott mindenki a legboldogabb férfinak én . . . én pedig szevedtem annyit, hogy egy egészséges gályarab se cserélt volna velem.

Volt egy fájós fogam . . .

Ah hölgyeim, önöknek bizonyára nem fáj még a foguk. Tehát tudják meg, hogy az orvosi lexikon összes mizériái a migraintól a tyukszemig, tehát igazán tetőtől talpig, nem bajok, hanem valóságos gyönyörök ilyen fogfájáshoz képest.

Eleget biztatott Mácsi néni, a gazdaasszonyom, hogy huzassam ki, hogy ne tőrjek ilyen nyugót a nyakamon . . . akarom mondani a számban; én mód nélkül idegenkedtem a hideg vas kúrától. E mellett ez az én hazi tiranusom szérszélyes is volt.

Ha javában diskuralgattunk a lugasban kettees-

kén Juliskával és szőttük a jövő aranyfonalu ábrándjait, hirtelen beleütközött az égető fájdalom, és nem volt többé maradásom. Rösteltem az igazat Juliskának megvallani, de meg nem is akartam, hogy szenvedésem busítsa, tehát rendesen valami ürügyet hoztam fel távozásom okául. Máskor meg éppen arra az időre bomlott meg, midőn látogatásomat helyeztem volt kilátásba, — és az adott szavamat be nem válthattam. Éjszakáim egy részét ez az átkozott fog tette álmatlanná, ugy, hogy reggelenkint olyan ábrázattal mentem hivatalba, mint egy első osztályu professzionátus lump!

De hát végre is, mondják Önök, lamentáláso-mat hallva, ha már a bátorsága olyan gyöngy lábon állott, miért nem használt valamit rája? Hiszen a foghagyma szeletkétől a Pain expellerig egész ármádiája ismeretes a háziszereknek ellene!

Oh, hölgyeim! azokat én sorra kipróbáltam.

És még egyebet is. A kloroform, szegfüolaj és kokáin-behozatal óriási, eddig sohasem tapasztalt virágzásnak indult Mezőkúton és a patikáros tüntetőleg kezdett házépítő terveiről beszélni a kaszinóban.

Hiába, hiába: a fog makacszkodott.

Ily körülmények közt csoda e, hogy a két-égbesés egy szuroksötét pillanatában elvégre is legyőzve félénkségemet, oly energikus hangon, a minőre a leg-öregebb fogfájások sem emlékeznek, szóltam magamhoz: „Vorbertsz . . . a fogorvoshoz!”

Öt perccel később ott gubbasztottam Huszár Miska várótermében. Hogy a fogfájásom addigra egészen megszűnt, ezzel nem mondok újat: így volt ez már akkor is, mikor Ádám apánk az első odvas fogával szenvedett. Az elfogadó teremben éppen volt valaki. Ugy látszik bajtárs, mert alig foglaltam helyet,

államot is, megvárhatja tehát, hogy az állam vele szemben is úgy legyen kötelezve, mint van kötelezve a kinevezett tisztviselők irányában.

Mikor az állam a törvényhatóságot alkotó lakosságtól beszédi az adót, ez nem válik a központi kormány privát tulajdonává, mely csak a kormány által kinevezett alkalmazottak ellátására szolgál, hanem fedezendőek belőle az igazgatás összes költségei. A tisztviselők igényeinek forrását az állam irányában nem a kormányi kinevezés, hanem az a szolgáltatás képezi, a melyet az illetők az ország kiegészítő részét képező bármely területen a közrend és jogbiztonság érdekében teljesítenek, származzék erre való megbízatásuk akár a központi kormánytól, akár az állam egyik törvényes organumát képező törvényhatóságtól.

Meg vagyunk azonban győződve róla, hogy a kormánynál s a parthatalmi érdekek által vezérelt országyűlési többségnél mindez igazságok siket fülekre találnak s a törvényhatósági tisztviselők jogos igényeinek teljesítése alól ismét azzal bujnak ki, hogy ezek nem az állam alkalmazottjai, tehát az állam nem is tartozik róluk gondoskodni.

Kettős célt érnek el ezzel az álokoskodással: szabadulnak nagyobb terhek vállalásától és a kormányhatalom tultengését célzó államosításnak a választott tisztviselőkben tevékeny harcosokat szerznek. Nem is lesz a tisztviselők kongresszusának ennél egyéb eredménye.

H i r e k.

Pécs, 1895. szeptember hó 25.

— **Ebéd Frigyes főhercegnél.** Szombaton lesz az első ebéd, melyet Frigyes főherceg birtokain való tartózkodása alatt ad, melyre a meghívók már kibocsáttattak. A meghívó nagy karton lap a következő szöveggel:

Ó császári és királyi Fensége, Frigyes főherceg ur legfelsőbb megbízásából

az ebédhez meghívatik, 1895. szept. hó 28-án d. u. 3 órakor.

Megjelenés egyenruhában, vagy fekete frakk öltözetben fehér nyakkendővel.

Akadály esetén arra kéretik, hogy a jegyet a főispáni hivatalnak visszaküldje.

A meghívottak részére 28-án d. u. 1 órakor Mohácsra érkező vonatonál főhercegi kocsik állanak rendelkezésre.

Meghívót kaptak: Kardos Kálmán, Troll Ferenc c. püspök, Szily László, Aidinger János, Bánffy Simon, Dragonescu Dömjén, Dobszay Antal, Opris Péter, Jeszenszky Ferenc, Szily Pongrác, Stajevits János, Erreth János, Zsolnay György, lovag Biedermann Rezső, Gruber Gusztáv, Tolnai Antal,

óriási fölajdulás hallatszott belülről. Nekem se kellett több. Utcu neki, sétapálcám hátrabagyásával gőzerővel menekültem s félrelökve az inast, szinte röpültem le a lépcsőkön. Isten csodája, hogy épkézláb jutottam az utcára.

Az nap este elmentem a körbe. Már szinte elfeledtem a délelőtti „Zalán futását”, — de jött Huszár Miska és félig trefásan, félg komolyan megfenyegetve szólt:

„Az ur gyáva!”

Tessék. Azt hittem, hogy inkognitóban maradok. Bizonyára az a gaz inas árult el. De hát ami igaz, igaz; a vitéségi éremre nem ilyen hőstettekkel szolgál rá az ember. Mit tehettem volna? a fogorvosnak igaza volt: zsebrevágtam a titulat.

De nini, csak most veszem észre egyoldalúságomat; ígértem, hogy beszélni fogok a feleségemről, meg a fogamról, holott az előbbiről még alig volt szó. Tehát most Juliska következik. Már említettem, hogy félig-meddig jegyesek voltunk; a hivatalos proklamálást csekély ok kísérte. Ennélfogva művelt ségéről, szívóságáról mint érdekelt fél nem mondhatok dichymnuszokat önknek, elég az hozzá, hogy ha az utcán végig mentünk, épp úgy visszafordultak utánunk a szembejövők s épp úgy tették összeillőségünkre vonatkozó megjegyzéseiket, mint a hogy más, jó nevelésű novellákban tenni szokták.

De legjobban rázogatta fejtét Korpás Peti, akit Juliska aranyoske fűrtjei és buzavirág szemei ugyan csak megbabonáztak. Ez a legényke egyébként szintén tagja volt az ivó és vívó körnek és mivel apjának nem 9 fia és egy háza, hanem véletlenül csak egy fia és kilenc háza volt, az egyetlenség előnyös helyzetének okszerű kihasználásával a pénzszerzés és

Angyal Pál, Ország Lajos, Brázay Kálmán, Otócska Géza, Károly Ignác, Lütte József Szily Tamás, Wiesner Rajmár, dr. Hinka László, Németh Lipót, Sey László, Majorossy Imre, Kózsits Kamill, Incédy Dénes, Vaszary Gyula, Benyovszky Manó, Polgár Jenő, Nagy Jenő, dr. Blum Béla, Kovácsffy Kálmán, Salamon József, Jeszenszky Lajos, Ratkovits Ferenc, Kindl József, Deutsch Kornél, dr. Darócy Aladár, Erreth Kálmán, Várady Ferenc, Fazekas Sándor, Margitai Péter, Berczelly István, dr. Záray Károly, Wilfinger Pál, Varga Alajos. Lemondásukat bejelentették: Blaskovich István táblai elnök, Szeifritz István kanonok, Simonffy János orsz. képviselő, Pleininger Ferenc ügyvéd és Seb Károly.

(**Baranyamegye küldöttsége Zág-ráiban.**) Ó felsége zágrábi utjának és három napi ott tartózkodásának programja már elkészült, mely szerint ó felsége október hó 14-én reggel érkezik Zág-rába, a magyar miniszterelnök és horvát bán kíséretében. Ugyan e nap délelőttjén ó felsége a báni palotában levő szállásán a hódoló küldöttségeket fogja fogadni, köztük Baranyamegye 12, és Pécs város 8 tagból álló küldöttség, melyeket Kardos Kálmán főispán vezet a király elé. A megyeházán persze nagy zavar a köz tudomásra jutott eme megállapodás miatt, mivel tudvalevőleg éppen október 14-ére esik a vármegye őszi közgyűlése, ahol megválasztották volna a küldöttség tagjait, persze ha a király később jött volna Zág-rába. Mivel a közgyűlés határnapja, mely szabályrendelileg van megállapítva, el nem napolható, kíváncsian várjuk a kérdés megoldását: hogyan tart ugyanegy időben Baranyamegye közgyűlést, és hogyan ereszti utnak főbb tisztviselőit, kiknek tevékeny részt kell venniük a közgyűlésben.

(**Anyakönyvvezetők kursusa.**) Zsufolásig megtöltötték a megyei székház gyülestermét Baranyamegye kinevezett anyakönyvvezetői és anyakönyvvezető helyettesei, valamennyien tetőtől talpig feketében. Pont 9 órakor belépett a terembe Kardos Kálmán főispán oldalán Bolgár Kálmán anyakönyvvezető felügyelővel és a következő beszédet intézte az egybegyűltekhöz: „Igen tisztelt uraim! Röviden üdvözlöm önöket, mint állami életünk jövőben kiváló tényezőit. Jól tudják, hogy felesleges magyarázni, hogy a törvény az állampolgári jogokat egészen újabb szabályoknak vetette alá ezeknek életet adni önk vannak hivatala. A kezdet nehézségei és kétélyei bizonyára mutatkozni fognak és ezeknek elosztása végett bemutatam önöknek nagyságos Bolgár Kálmán (Éljenés) felügyelő urat, a ki tapasztaltságával bölcsen elfogja azokat oszlatni. Egyébként meg vagyok győződve, hogy önök egész odaadással iparkodnak ezen új intézménynek az életben is érvényt szerezni és ha netalán jövőben valami félreértés merül fel, forduljanak egyenesen hozzám, a ki önöknek szives támogatójuk és barátjuk vagyok.” (Hosszas éljenés.) Bolgár Kálmán mélyen megköszöni azon kitüntető bizalmat a főispánnak, hogy új állásában Baranyamegye anyakönyvvezetőinek bemutatni szives volt Kéri további támogatását feladatában, melynek egyik hivatott ellenőrzője a főispán. Ezután azok, a kik még hivatalos esküt nem tettek, Szinkovits jegyző előolvasása után letették az előirt esküt. Bolgár Kálmán felügyelő hangulatos bevezetéssel kezdte meg előadását, melynek során demokratának mondta ma

nyegle dandyskedés sportjában mesés recordokat ért el. Hát ez a Korpás Peti volt az én legnagyobb irigyem s mert a szülők régi barátsága révén volt bejárós Juliskáékhoz, ott sokszor volt módomban megbámulni az a virtuóizást, melylyel a füllentéshez, az ánzágozáshoz értett.

Akkortjában, hogy a fogam a spanyol inquisitio minden gyönyöreiben részesített, kezdtem észrevenni, hogy Juliska modora velem szemben megváltozott; gyanakvó, bizalmatlan lett; a régi nyájasságának is mintha szárnyát szegték volna. Több ízben leltem szomorkodva, sőt egyszer könyezve is. Pedig már az oly nehezen várt hivatali előléptetésem is megérkezett s úgy volt, hogy egy hét alatt meg lesz a kéz fogó. Ha kérdeztem, kitérő választ kaptam; máskor még iparkodott megnyugtanni, de a tekintete nyugtalanságot árult el. És nem hiába mondják: a szerelem vak; rövidlátó szememmel nem bírtam nyoma jönni, miért érzékenykedik az én kis jövődöbeli feleségem; holott normális észszel legalább részben kitalálhattam volna duzzogásának okait. E helyett mindenféle fonák gondolatok ébredtek bennem; még jó szerencse, hogy a bevezetésben megígértem, miszerint nem leszek féltékeny, máskülönben még Korpás Peti is gyanuba kevertem volna, hogy talán ő fordította el tőlem Juliska szívét.

Itt nem segíthetett más, mint egy ugynevezett scéna, olyan, a minővel a kegyetlen drámaíró szokta a darabja vége felé a hallgatóság idegeit próbára tenni.

E kijelentésemnek, remélem, igen megnyugtató hatása lesz önökre, hiszen ebből jóleső örömmel konstatálhatják, hogy e történetnek mindjárt vége lesz.

A scéna tehát bekövetkezett szerelmünk édes

gát, a ki mint ilyen, tekintélyét soha hitogtatni nem fogja. Ezután a szakelődés vette kezdetét, mely 11-kor egy kis megszakítással egyhuzamban délután 2 óra után ért véget.

(**Takaréktári könyvelőből igazgató.**) Mint értesülünk, Schmiermud Gyulát, a siklósi takarékp. volt könyvelőjét a Kulmer Emil, gróf elnöktele alatt álló, 100.000 frt alaptőkével alakult krapinai takarékpénztár igazgatósága megválasztotta igazgatójává 1200 frt évi fizetéssel és 2 százalék jutalékhoz való igényvel. Az új igazgató október hó 15-én foglalja el állását.

(**Térszene.**) A 44 gyalogezred zenekara holnap, csütörtökön délután 5 órakor a felső sétátéren térzenét rendez a következő műsor mellett: 1.) A császár fegyverre hívója, induló Wagnertől. 2.) A „Mártha“ opera nyitánya. 3.) „Egyetemi bál“ keringő Wagnertől. 4.) A „Zsidónő“ opera nyitánya. 5.) Magyar népdal egyveleg Neubauer-től. 6.) „Miért oly gyorsan?“ galopp.

(**Halálozás.**) Raab Gáborné szül. Reif Hermine, Raab Gábor kereskedő neje élte 23. évében, hosszú és kínos szenvedés után tegnap délután fél 4 órakor megszűnt élni. Hült tetemei folyó hó 26-ik napjának délután 3 órájában fognak (Percel utca 15. számú) lakasáról az izraelita sírkertben örök nyugalomra tetetni.

(**Szökött katona.**) Valóságos hajsztát üzött tegnap délután néhány honvéd huszár egyik szökésben levő rekruta után. Eddig még ismeretlen nevű somogy megyei huszár gyerek megunt a neki való életet, s egy évi szolgálati ideje alatt többször gondolt szökésre, végre az eszme tegnap megérlelődött agyában, elhatározta, hogy megszökik. Egyik őrmester, ki megismerte az utcán a szökésben levő közhuzart, felszólította, hogy kövesse őt a kaszárnyába, de ez az engedelmességet megtagadva, futásnak eredt; az őrmester utána. Szerencsétlenségére a kaszárnya felé futott, hol többen is álltak a kapuban, kik közül egy szakaszvezető valami német fuvarosnak legelő lovára felkapott, s néhány ugrással elérte a szerencsétlen huszár gyereket, ki még nagyon meg fogja bánni okatlan szökését. — Az egész dologban az az eredeti, hogy a német sógor panaszt emelt a rendőrségnél, miért hajsztolták úgy meg az ő lovát a huszárok, hisz van nekik is, miért is kártérítést kér; pedig a lónak semmi baja sincs, csak örömeiben beteg, mert egyszer legalább huszár ült rajta.

(**Hütlén házi szolgál.**) Bauer Oszkár 18 éves, nőien szolgál, termete magas, arca hosszas, haja gesztenye barna, szeme kékes, bajusza pelyhedző, t. hó 22-én Hübner József szentlőrinci vendéglőstől többféle értékek eltolvajlása és munkakönyvének visszahagyása után megszökött Ruházata plus sapka fekete ernyővel, világos kabát, kockás vászon nadrág, fehér ing, lábán új cipő. Felkéretnek az összes hatóságok, miszerint elfogatása esetén, a b. szentlőrinci főszolgabíróshoz átkísértenni sziveskedjenek.

(**Iparos szökevény.**) Mitrovics Ferenc mohácsi születésű, 20 éves fodrászsegéd, munkaadója Hirtelberger György kárára elkövetett 6 trt elikkasztása után ismeretlen helyre megszökött, megkerestetnek az összes hatóságok, hogy nevezettet úgy területükön nyomoztatni, eredmény esetén a nkánizsai rendőrséget értesíteni sziveskedjenek.

rejték tanyáján, a kerti lugasban s komoran indult meg, mint egy nyári vihar, mely azonban szívárványnyal kecsgett...

„Juliskám! szoltam ünnepelesen, immár csak napok kérdése, hogy összetartózkodásunk hivatalos formában is nyilvánosságra kerüljön és én látom, érzem, hogy bizalma irányomban megingott, hogy valami láthatatlan kéz bontogatni kezd az arany szálakat, amikkel a kölcsönös szerelem sziveinket összefűzte. Igen, érzem, hogy kegyed titkol valamit... Juliska leverten válaszolt.

— Kegyetlenség az, Géza, amit mivel. Ön az, aki egy idő óta olyannyira megváltozott, Ön az, aki titkolódik és az a láthatatlan kéz, amelyik konkolyt hint közénk, az Ön tulajdon keze. Igen és Ön elég kegyetlen még engem vádolni...

Elhült bennem a vér. Ime, mint felpörös jövők ide s alig szólhattam valamit — én vagyok a vádlott.

— Igazán nem értem, Juliska! mi hát a bűnöm? lelkesmeretem tisztának érzem, vonzalmam változatlan...

Juliska intett a könyázott kis battisztkendőjével.

— Hagyja el, Géza! már vonzalmában is kétkedem: de az a titokzatosság, amit egy idő óta tapasztalok s még más is, magyarázatra szorul.

— Még más is?

— Nos, ha már benn vagyunk — tudjon meg mindent. És kicsi, rózsás ajkán megeredt a panasz, mint a megáradt hegyi patak, mely ijedelmet okoz a környéknek.

— Én és a mama nem tudunk eligazodni az utóbbi időben az ör. sajátságos magatartásán. Máskor

— **(Az új honvéd önkéntesek.)** Mint legilletékesebb helyről értesülünk a helybeli 19 ik honvéd gyalogezred kötelékébe a a következő önkéntesek osztattak be: Hauk József, Illenberger J. Mester József, Molnár József, Piacsek Virgöl, Rehling Konrad, Ribényi István, Radnai Emil, Strausz Mór és Wessel Manó, kik is október hó 1 én 6 havi ujonge kiképzésre Székesfehérvárra mennek, honnan csak tavasszal jönnek vissza Pécsre.

— **(A szökés párosan.)** „Óh mi édes, óh mi jó!” — mondja a nóta s csakugyan jó is lehet, mert nagyon gyakori az az eset, hogy egy-egy a szerelem rózsaszínű vizében lubickoló pár elhagyja családi fészket, megtagadja otthonát — megszőkik egy szebb hazába. Így történt ez tegnap is városunkban. Elismert szépség a szigeti külvárosban a „szőke Ninuska,” ki már kis korától kezdve ábrándos, a szerelemre könnyen hajló volt. Nem rég történt, hogy beleszeretett egy „gyenge tésurba” kinek csakély keresete nem ígért valami nagy urit, de azért forrón szerették egymást. Tegnap történt a végzetes nap. Unták már szüleik örökös ellenzését, elhatározták hát, hogy megszöknek, ugysis lett. Ninuska felszerelte magát néhány öltözet ruhával, s egy nagy csomó zöld paprikával, míg a „gyenge tésur” maga magán kívül egy nagy veknit s a hitelbe vett két fekete hurkát vitte magával. Hogy hová szöktek, az még titok, de a megrémült szülők izgatottan keresik drága gyermekeiket.

— **(Tolvaj csemete.)** Merán István egy 15 éves csavargó, ki napról-napra a vasuti állomással telereg. leave a pillanatot, mikor lehetne valamit elcsenni, ma reggel csuful megjárta. Két falusi atyafi érkezett a reggeli vonattal, kik látva a szolgálatkész fiút, átadták csomagjukat, vinné azt előre a „Mátyás király” szállodába, majd ok utána mennek. Merán meg is indult, de a csomagot, a melyben egy fekete attila öltözet volt, nem a fenti szállodába vitte, hanem egy zaibáruhoz, ki is azt 5 frtért megvette. Mire a falusiak szállodájukba értek, sem a gyereket, sem az attilát nem találták, kénytelenek voltak hát a rendőrségnél jelentést tenni, ki a gonosz lelkű Merán Istvánt nyomban nyakon csipte.

— **(Utbaigazítást kíván.)** Egy jókedvű jogász az ismerkedési estéről (?) ballag hazafelé. Utjába akad egy rendőr:

— Mondja kedves rendőr ur, szállítja meg Bernát bácsit . . . nem mondhatná meg nekem, hogy . . . hol van az utcának a másik oldala?

Bernát bácsi nagyot pödörít a bajuszán, aztán így morog:

— Hát odaát! menjen keresztül az utcán.
— Nem igaz az, rőndér ur, felel a jogász. Hisz épp onnét jövök, ott pedig egy másik rendőr mondta, hogy ide jöjjenk.

— **(Baranyamegye virilistái.)** A jövő 1896. évre érvényes virilista megyebizottsági tagok névsora a következőleg lett megállapítva: dr. Dulánszky Nándor Pécs 11.614 frt 36 kr. egyenes állami adó után. Draskovics Iván gr. Sellye 6837 frt 88 kr., Grósz Antal Üszögh 4827 frt 40 kr., Biedermann Rezső Szentegát 4272 frt 74 kr., Spitzer Márk Siklós 3165 frt 51 kr., Brázay Kálmán Budapest 2869 frt 94 kr., *Szily László Pécs 2623 frt 52 kr., Mándi

A *-jal jelölteknek adója kétszeresen számítatott

Samu Sz. Lőrinc 2577 frt 66 kr., Rosenfeld Simon Mohács 2381 frt 57 kr., Berger Emil Gusztáv műve 2187 frt 03 kr., *Driesz Lajos Pécsvárad 2181 frt 84 kr., *Németh Lipót Mohács 1814 frt 12 kr., dr. Mandl Pál Téseny 1426 frt 82 kr., *Stajevits János Mohács 1398 frt 40 kr., Saxer Jusztus Ugles pusztá 1391 frt 62 kr., Freund Mór Mohács 1243 frt 25 kr., Szeifritz István Pécs 1165 frt 04 kr., Wolf Zsigmond Mohács 1149 frt 49 kr., Otócska Géza Gyula pusztá 1080 frt 40 kr., Miskolci Hermann Mohács 1034 frt 44 kr., Flaschits József Mágocs 1013 frt 07 kr., Jesszenszky Ferenc Bükösd 990 frt 33 kr., Országh Lajos Kistelek 953 frt 99 kr., Beck András Mohács 934 frt 63 kr., Szieberth István Német Bóly 842 frt 82 kr., Müller Izrael Német-Bóly 838 frt 91 kr., Gyulassy Gyula Czinderi-Bogád 821 frt 78 kr., Reiter József Dályok 812 frt 93 kr., Rosenbaum Hermann Baranyavár 805 frt 02 kr., *Jagics József Mohács 798 frt 32 kr., Engel Gyula Pécs 741 frt 18 kr., Láng Adolf Iván-Dárda 726 frt 46 kr., Greiner Sámuel Szent-Király 705 frt 88 kr., Schäffer Henrik Hidasd 690 frt 62 kr., Weisz Lajos Mohács 687 frt 65 kr., *dr. Kantz Adolf Mohács 678 frt 30 kr., Mirbach Ferenc b. Somberek 670 frt 78 kr., Blau Rezső Mohács 665 frt 83 kr., Bader Adolf Himesház 660 frt 35 kr., Weisz Dávid Siklós 659 frt 01 kr., Mauthner Fülöp Oroszló 645 frt 71 kr., *Vagy Lajos Mohács 635 frt 66 kr., Siskovich Tamás Bács Almás 600 frt 71 kr., Egedy Sándor Göresöny 592 frt 47 kr., Goldschmidt Dénes Mágocs 579 frt 55 kr., *Brand János Mohács 576 frt 58 kr., Adler Sándor Mohács 560 frt 19 kr., Schnell Ignác Bezedek 528 frt 71 kr., Nikolsburger Sámuel Dárda 511 frt 19 kr., Honig Mór Dombovár 515 frt 54 kr., Weisz Jakab Mohács 497 frt 25 kr., *Benkő Gyula Sz.-Lőrinc 497 frt 12 kr. (Folyt. köv.)

TAVIRATOK.

— **A pécsi színház megnyitása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Legmegbízhatóbb forrás szerint a pécsi színház megnyitásánál sem Frigyes főherceg, sem Dániel miniszter nem lehetnek jelen. Az összes miniszterek közül csak Percel Dezső belügyminiszter ér reá Pécsre jönni.

— **Tüntetés Blaháné mellett.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este a népszínházban nagyszabású ovációt rendeztek Blahánának tisztelői szemben azzal a felmerült hírrel, mintha Evva bérlő-igazgató túl akarna adni a nemzet csalogányán. Blaháné tegnap a „Pirosbugyelláris” népszínműben lépett fel. Kileptekor falrengető tapsal és eljenzéssel fogadták. Negyed-óraig szakadatlanul tapsoltak, a játszó színészek nem tudtak szóhoz jutni. A taps az előadás folyama alatt többször megújult, a felvonások után 10—20-szor hívták az ünnepelt divát a lámpák elé. Előadás után a színház előtt nagy néptömeg várta Blahánét, elkísérte a szemközti levő lakásáig

valakivel, aki ily gonoszul félrevezette az én kis madaramat. Felelni fog galád rágalmáért. Ne szabódjék, Juliska, ugy is tudom, ez az eljárás reá vall: ez nem lehetett más, mint Korpás Peti.

Hát persze, hogy ő volt.
A segédeimnek ecetes vízzel kellett életre locsolniok, midőn meghallotta, hogy elégtételt kérek tőle. Az ivó és vivó körben szintén általános lett a konsternáció. Ez lett volna az első alkalom, hogy a kör két tagja mint vivó álljon szemben. Világrt sem engedték a párbajt megtörténni. Korpás nyilvánosan megkövetett, az elnökség pedig, hogy jövőben a kard ne okozhasson ilyen galibát, a kör címéből ünnepélyesen törölte a vivó szót. En persze kileptem; mert egy sokkal nagyobb és komolyabb kompánia fogadott keblébe, t. i. a felséges emberek gárdája. És itt a történetnek vége lenne.

De hallom, valakinek Önök közül ellenvetése van, hogy hohó! hát a foggal mi lett?

Büszkén, emelt fővel tudatom, hogy pusztulnia kellett. Huszár Miksa remekelt a műtérnél és én a lugosba mellényzsebemből előszedve, nagy erkölcsi diadallal szavaltam Juliskámnak: „Ime bizonyság Isten előtt, — gyilkos erőszak hozta ki őt!”

Aztán mert ez a gonosz csont oly kellemetlen félreértésekre adott alkalmat, — egy ménkü nagy kalapácsal izzé porrá zuztam. Amit eléggé sajnálók, mert most föl sem mutathatom, és így az egész históriát — az obsitossal szólva, hiszik is, nem is Önök.

Cs. I.

„Eljen Blaháné!” „Abcug Evva!” kiáltozva folytonosan. Blaháné ezután az ablakban megjelent.

— **Fordulat Szerbiában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy az ottani diplomáciai körökben nagy figyelemmel kísérik a csendes előkészületeket, melyek Szerbiában új és nevezetes politikai változások előidézését célozzák. Azt hiszik, hogy a királynak Párizsból való visszaérkezése után újból egy koalíciós miniszterium egybeállítását fogják megkísérteni. Ezt a kísérletet kapcsolatba hozzák azzal, hogy a királynak küszöbön álló házassága alkalmából Szerbiában normális állapotokat akarnak teremteni.

— **A német császár egyelőre nem utasik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinből jelentik, hogy a kelet-poroszországi hírlapoknak Vilmos német császár és az orosz cár találkozásáról szóló híresztelése nem felelnek meg a valóságnak. Azt a hirt, hogy a német császár októberben meglátogatja Umberto olasz királyt, szintén demontálják.

— **Körözött báró.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Berlinből jelentik, hogy Hammerstein báró ellen a körözvényt ma adták ki hivatalosan, melyben okmányhamisításért és sikasztásért körözik a nemes férfit.

— **Magyar gyártelap német kőzen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A bécsi „Allgemeine Zeitung” értesülése szerint a vitkovitzi vasművek igazgatója megvásárolta Andrássy gróf gömörmezei vasműveit.

— **Öngyilkos huszár.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Szile Ferenc huszár önkéntes tegnap egy bérkocsiban főbe lötte magát.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.+)

Tekintetes szerkesztő ur!

Sokaknak óhaját teljesíttem, mikor e sorok megírására magamat elhatároztam. Saját észleléseim s mások panaszai indit arra, hogy megkérdezzem, vajjon a torony alatti épületben van-e valakinek arról tudomása, mily módon történik a könyvelés és számfeltés a városi adóhivatalban? van-e valakinek tudomása arról, hogy nem ritkán — gondatlan könnyelműség folytán — kétszerez, másfélszeres összeget rónak a jóhiszemű pécsi polgárra, tudja-e valaki azt, hogy az adókönyvekben, melyek tudtom szerint közokiratot képeznek a k a r á s o k, k i j a v í t á s o k szoktak előfordulni, ugy, hogy egy e téren tájékozott ember sem ismeri ki magát a sok szarkaláb között? Ha senkinek sincs tudomása, ugy polgartarsaim nevében felhívom erre az illetékes egyéneket, tekintsenek ugy néha néha be abba a p r é s h á z b a, tartsanak oktatást a prés helyes kezeléséhez vajmi keveset értő adóvincellérek között.

Egy pécsi polgár.

Művészet, irodalom.

„Röptében a Nagyvilág körül.” Most küldték be nekünk e népszerű diszmű 13-dik füzetét, mely ugy a képek szépségére, mint változatoságára nézve még felülmúlja az előbbieket. Az első kép a füzetben a londoni parlament tiszta göthstilben épült 286 méter hosszú palotája, mely egyike a világ legszebb építészeti alkotásainak. Ezt követi a régi Fontainebleau kastély fényképe és ennek egyik pazar fényű terme: II. Henrik műcsarnoka, melyet a londoni Albert herceg emlékszobor és a brandenburgi kapu Berlinben követnek az érdekes történeti multu quadrigával a tetején. Ezt a négy bronz ló által húzott kocsit a győzelem istennőjének szobrával Napoleon császár 1806-ban levétette a kapuról és Párisba vitette, hogy ott vele adiadalkaput feldisziassék. Napoleon bukása után a poroszok ujjongva viték vissza és visszatették előbbi helyére. A következő kép Scheveningen tengerpartját mutatta be, majd egyszerre Brüsszel legelőkelőbb boulevardján találjuk magunkat az ő Aáriara emlékeztető remek épületeivel. A következő fénykép a bécsi Hofburg-theatert mutatja be, melyet Róma egyik legszebb pontjának bemutatása követ. A San Angelo kastélyt látjuk magunk előtt, Hadrian császárnak ezt az 1750 éves sírhelyét; a háttérben Szent Péter főnséges székesegyházának kupolája látszik. Most a teljesen márványból épült Rialto hid fényképe következik, majd a pompás rápolyi-öbölben találja magát a szemlélő, a regényes fekvésű Sorrentóban, Tasso születés-helyén. A következő kép Turrinnak, Kossuth második otthonának főtérét mutatja be Carlo Alberto király lovas szobrával, majd az Athén melletti Piraeus kikötőben, melyet Homér után bizonyára minden művelt ember ismer, gyönyörködhetünk. A sorozat folytatását

szótartó és nyílt volt, most zárkózott és szőszegő lett. Hányszor kerekedett föl ön hirtelen s távozott tőlünk mindentféle hitelt nem érdemlő ürügyek alatt; a tőkerti mulatságra sem kísért el bennünket, a bácsika elé se, a vasuthoz, Völgyiekhez se . . . Kis Paulához se. Hanem aztán valaki leleplezte Önt. Minden szabad idejét az ivó és vivó körben tölti, az éjszakaiakat ott tivornyazza végig; meg is látszik rajta; az arca már egészen beesik, a haja mindig kusza, tönkre mulatja az egészségét; mit gondolhatok egyebet; szakítani akar velem s ezen az uton indul, hogy megutáltassa magát. Már a jellemére sem ad semmit, — ez már az alkoholizmus tünete. Mondta valaki, minap a körben nyilvánosan gyávanak neveztek s föl se vette. Oh Géza, ha azelőtt valaki . . .

Sirt, sirt a kis menyasszonyom, a battiszt kendőcske azt hitte: nagymosásba került. De én láttam a szivárványt a felhők mögöl, hiszen ime egy csomó félreértés, meg egy csomó hamis besugás az egész, nem lesz nehéz az igazságot kihámozni belőle.

Töredelmesen elmondtam a foggal való szenvedésem történetét, nem feledkezve meg arról sem, hogy miért nevezett Huszár Miska tréfásan gyávanak? A foggájással megmagyaráztam s Juliska meg is értett, el is hitt mindent.

— Ami pedig a tivornyázást illeti, mondám a keblemen pihető kis galambnak, azt a legékesebben cáfolja meg a kör elnökségétől jött eme intőcédula, mely arra figyelmeztet, hogy a „fekete könyv”-ben az én nevem van legsűrűbben megörökítve, mint aki egyike vagyok a murikon legritkábban megjelenő tagoknak.

— Ámde ma elmegyek és leszámolok azzal a

Cairo város látképe képezi a citadellával, mely után a budapesti Margitsziget fürdőházáról felvett fénykép következik. Végül a Salt Lake Cityban épülő új mormon-templom fényképe tejezi be a füzetet, mely 1853 óta épül és már eddig is milliókba kerül. Ez a füzet is, mint a többi, vidékre küldve 35 kr-ért rendelhető meg az Egyetértés kiadóhivatalában Budapest, mely előfizetéseket is elfogad az egész műre 16 füzetre 5 frt 60 krral; 8 füzetre 2 frt 80 krral; 4 füzetre 1 frt 40 krral. Az egész műhöz díszes bekötési táblák készültek, melyek 1 frt-ért kaphatók. A „Sólyomvadász” jutalomkép részére pedig egyik legnagyobb hazai keretgyárban pompás keretek készülnek, melyek gyári áron lesznek megrendelhetőek.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ“

XXIII. évfolyamának októb.-decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatálhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába: mert a „Pécsi Figyelő” napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor leplezetlenül megmondta az igazat. Dícsért, méltatott, ha az érdem elismerést követelt; de kérelhetlenül ostromozta a bűnt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő” egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől téveszteni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő” ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, úgy hogy e tekintetben igen sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevő leg lapunk naponként esti 6 órakor jelenven meg ugyan azok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklamokra. Iseri közönségünk rég idő óta kedvecsen lapját. Éppen azért a közlekedő évnegyed alkalmával csupán azzal a kérés figyelemztetéssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni szíveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, vzzal a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hiszszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelé is hűvek voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap pártolása által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap szétküldésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

„Pécsi Figyelő“

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Szerkesztői üzenet.

K. joghallgató — Pécs. Az atletikai klubban igen is nyerhet alapos oktatást a kardvívásban; kultiválják a testgyakorlatot, sőt megtanulhat ott kerékpározni is. A tagsági díj havonta egy frt, de a szerek használatáért külön díj nincs. Helyisége a torocsarnokban van, hol külön vívóteremmel is rendelkezik. Tessék különben a club titkárához fordulni, a klubban, szerdán és pénteken este 5-7 ig a club helyiségében a legszívesebben ad felvilágosítást.

VASUTI MENETREND.

PÉCSRE ÉRKEZIK.

Budapestről	1804. sz. szem. von. reggel 5 óra 15 p.
B.-Bródól	1801. sz. szem. von. reggel 8 óra 01 p.
Uj-Dombovárról	1812. sz. vegy. von. reggel 8 óra 23 p.
Bécsből	6302. sz. szem. von. este 4 óra 39 p.
B.-Bródról	1806. sz. szem. von. este 11 óra 18 p.
Budapestről	1806. sz. szem. von. este 11 óra 08 p.
Vinkovczeről	6301. sz. szem. von. este 5 óra 40 p.
Budapestről	1802. sz. gyors. von. este 7 óra 44 p.
Bécsből	6312. sz. vegy. von. este 8 óra 00 p.
B.-Bródból	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 02 p.

PÉCSRŐL INDUL:

B.-Bród felé	1304. sz. szem. von. reggel 5 óra 35 p.
Budapest	1-01. sz. gyors. von. reggel 8 óra 24 p.
Bécs	6311. sz. vegy. von. reggel 8 óra 29 p.
Vinkovcze	6302. sz. szem. von. reggel 9 óra 49 p.
Budapest	1805. sz. szem. von. este 11 óra 34 p.
Uj-Dombovár	1853. sz. vegy. von. este 2 óra 44 p.
B.-Bród	1806. sz. szem. von. este 4 óra 20 p.
Bécs	6301. sz. szem. von. este 6 óra 32 p.
B.-Bród	1808. sz. szem. von. este 8 óra 18 p.
Budapest	1803. sz. szem. von. éjjel 11 óra 30 p.

F. évi május hó 1-től a B.-Bródból jövő 1807. számú és B.-Bródba menő 1808. számú személy vonatoknak Mohács felé csatlakozásuk van.

Lapkiadónos: SAUTTER GUSZTAV
Feltők szerkesztő: PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
Címé

Szálloda- és kávéház-megnyitás.

Tisztelettel alulírottak bátorkodunk a t. közönség szives tudomására hozni, hogy a legnagyobb kényelemmel és legígéretesebben berendezett

szállodát és kávéházat a „Nádor”-hoz

Budapest, IV. ker., Vámház-körút 2. sz.

szeptember hó 21-én megnyitottuk. Ezen szálloda a lehető legjobb fekvéssel bír, gyönyörű kilátással a Dunára és a budai hegyekre, a Vámház vásárcsarnok, Vámház-téri hid közvetlen közelében; hajó-, lovasut- és omnibusz-állomás a szálloda mellett. Valamennyi szállodai helyiség villanyos világítással van ellátva. Fűtőkövetünk lesz olesós. szobákak és figyelemes kiszolgálás által a vendégeket minden irányban kielégeljük.

A szállodához tartozó kávéházban mérsékelt árak mellett a lehető legjobb kiszolgálás előre is biztosítva van és esténként jóhírű cigányzenés, Bogdan Bertus vezette alatt hangversenyek lesznek.

Több évi tapasztalatainkra a téren támaszkodva továbbra is kikérjük jóakaróink támogatását és vagyunk annél számoshabb látogatásért esdvé,

kiváló tisztelettel
Holstein Testvérek,
szállodalajdonosok.

Sipár Lajos

amerikai szőlőtelepén Pécsen

1895. őszén a következő tökéletesen beérett, az alábbi bizonyítvány tanúsága szerint teljesen fajtiszta

amerikai vesszők

kerülnek eladásra.

Gyökeres vesszők:

válogatott, nagyrészt ojtásra is alkalmas kitűnően meggyökeresedett és szép hajtásokkal:

60.000 db	Rupestris Monticola	ezrenként 65.— frt
12.000 "	Rupestris Metallica	ezrenként 65.— frt
35.000 "	Solonis	ezrenként 40.— frt
25.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	ezrenként 25.— frt
30.000 "	Riparia selecta (válogatott faj) 75% portalis	ezrenként 20.— frt

Sima vesszők 45-50 cm. hosszúak:

250.000 db	Rupestris monticola	ezrenként 40.— frt
25.000 "	Rupestris metallica	ezrenként 40.— frt

250.000 db	Solonis	ezrenként 25.— frt
50.000 "	Rupestris selecta (válogatott faj) nagylevelűek	ezrenként 12.— frt
40.000 "	Riparia selecta (válogatott faj) 7% portalis	ezrenként 10.— frt

Ojtványok:

15.000 db	gyökeres és ojtás kitűnően összerotva rupestris valamint solonis alanyokra nemesített asztali és legjobb borfajok száz darab	20.— frt
25.000 db	ajtványokról levágott legfinomabb asztali és borfajú 50 cm. hosszú hazai vesszők ezer darab	3.— frt

A megrendelések sorban vétetnek elő s míg a készlet tart, teljes mennyiségben szolgáltatnak ki, de

1000 drbnál kisebb megrendelés nem fogadtatik el.

A megrendelésnél 50% előleg küldendő be, s a vételár az átvétel alkalmával egyenlítendő ki. Tavaszai szállításnál ezrenként 2 frt telettési költség is fizetendő.

Vidékre csomagolás és szállítási díj önköltségen számíttatik.

És végül a mikor még a tökéletes fajtisztaságért teljes kezességet vállalok, bátor vagyok a t. rendelők figyelmét az alábbi bizonyítványra felhívni:

M. kir. szőlészeti és borászati felügyelő Pécsen.

344/1895. szám.

Bizonyítvány

Mely szerint bizonyítottatik, hogy Sipár Lajos pécsi lakos szőlőbirtokos amerikai szőlővessző-termelő-telepe magas, száraz és keves negyen fekszenek, miért is a rólok lekerülő amerikai vesszők nem túlvastagok, de annál fűszeltek, vékony belsők, sűrű izületűek s tökéletesen megérett, s így könnyen és biztosan gyökeresednek. — Továbbá bizonyítottatik, hogy amerikai szőlőfajai, mint a Vitis Solonis, Rupestris Monticola, Rupestris Metallica stb. teljes fajtisztán vannak termesztve.

Pécsen, 1895. augusztus hó 15-én.

Gábor József s. k.

kir. szőlészeti felügyelő. (Alajos-utca.)

Faeladási hirdetmény.

Vasas község közbirtokos közönsége ezzel közhírré teszi, hogy a határukban levő I-ső és II-ik akna között elterülő legelő-erdőjükön található összes, és pedig 2246. t. m. tölgy; — 288. t. m. cser; és 542. t. m. gyertyán; leginkább bányának alkalmas faanyag törzsön, Vasas község bíró házánál 1895. évi október 15-ik napján d. e. 10 órakor megtartandó zárt írásbeli ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen eladatik fog.

Kikialtási ár 10.000 forint.

Árverezni szándékozók tartoznak a kikialtási árnak 10%-át bánatpénzül az árverező bizottság kezéhez letenni. — A szóbeli árverés megkezdése előtt 10% bánatpénzzel ellátott írásbeli zárt ajánlatok szinten elfogadtatnak.

Az ajánlatban megígért ár számjegyekkel és betűkkel világosan kiírandó, valamint felemlítendő az is, hogy árverező az árverési, és kihasználási feltételeket ismeri és magát azoknak aláveti. Oly ajánlatok, melyek az előirt kellekekkel nem bírnak, figyelmen kívül hagyatni fognak.

A részletes árverési és kihasználási feltételek Vasas község bíró házánál, és alulírott ifj. Varga János vasasi lakosnál bármikor megtekinthetők.

Vasas, 1895. szeptember 20-án.

Vasas községi közbirtokos közönség megbízásából

Ifj. Varga János

előfizetési elnök